

MEIE JUSS

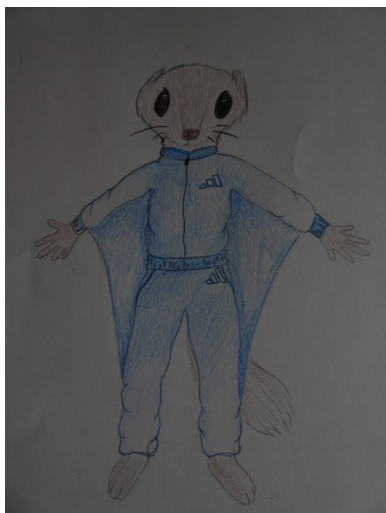
VALGUTA LASTEAED-ALGKOOLI AJALEHT

Juuni 2021

3/93

TÄNASEST LEHEST LOETE:

- * 6. klassi meenutusi
- * Õpilaste omaloomingut
- * Käsitööringi tegevusest
- * Linnuvaatlused
- * Reisisoovitus suveks -
Lahemaa rahvuspark

Eesti olümpiakoondise
maskoti joonistas
Edili Uibo

PÄIKESELIST SUVE!

Ring, ring, käsitööring

Kui Valguta Lasteaed-Algkooli tööle asusin, polnud mul kohe plaanis käsitööringiga alustada. Mõte oli, et vaatan ja uurin, kuidas tüdrukud tunnis toimetavad ning siis huvi korral järgmisel õppeaastal võtame asja plaani. Aga selgus, et kohe oli mul olemas tõsine fänniklubi ja sama aasta jaanuarist alustasime ringitööd. Selle eest tänud meie kooli direktorile Kajale!

Katsetasime erinevaid tehnikaid, millega tüdrukud varem kokku polnud puutunud. Näiteks veeslahustuv kile, kips, siidimaal kõrretehnikas, erinevate tekstiilivildikate tehnikad jne. Praeguseks on need fänniklubi liikmed meie kooli lõpetanud. Aga ega loodus tühja kohta salli, nii tulid kohe uued väiksed või õigemini noored klubilised asemele. Kuni tänaseni on neid, kes ringist ei puudu, kui siis ainult tervislikel põhjustel. Ja kuigi õppeaasta saab läbi, on uued huvilised paaril viimasel nädalal juba maad kuulamas ja katsetamas käinud, kas saaks järgmisest sügisest meie kampa tulla. Miks mitte, kui õppimine ja käitumine korras on.

Selle õppeaasta kiitus väga usinatele – Lissandrale, Henrietele, Mai-Liisile ja Laurale! Nemad on olnud väga tragid ja hakkajad, õmblusmasinaga said nad hästi sõbraks. Sai paar erinevat patja ka õmmeldud, naersime, et meil on nüüd padjaklubi. Lõpetuseks üks foto viimati valminud kassikujulistest patjadest. Tüdrukud joonistasid tekstiilimarkeritega kassidele näod ja siis õmblesid masinaga kokku. Kõik kassid siiski pildile ei jõudnud, aga ehk järgmine kord. Võib-olla proovime järgmisel õppeaastal hoopiski käsitöö-meisterdamisingi teha ja endiselt tehtud töid ka näitusel näidata.

Toredat suve ootust kõigile!

Kokkuvõtte ja foto autor on õpetaja Moonika Tulf.

Fotol on Laura, Lissandra ja Henriete kassipadjad.

6. klassi õpilaste mõtteid ja mälestusi kooli lõpetamise eel

Edili Uiibo: Valguta koolis on olnud tore õppida, aga nüüd hakkab see läbi saama ja meie läheme uude kooli.

Ma ei ole just kõige rõõmsam selle üle, sest vanast koolist, kus ma olen väiksest saati lasteaias käinud ja kõik kuus aastat õppinud, on ju ikka raske ja hirmus ära minna. Samas on ka natuke põnev tutvuda uute inimestega. Hirme uude kooli minemisega on mul siiski rohkem. Ma kardan ilmselt seda kõige rohkem, et kuidas ma seal kohanen ja ära harjun. Mul ei ole väga palju ootusi ja lootusi, sest see on seal nagu üks tavaline kool ikka. Loodan, et ma ikka harjun seal ära ja minu õppimine ei hakka allamäge käima.

Kuna ma olen Valguta lasteaias ja koolis nii kaua käinud, siis loomulikult on mul siit väga palju toredaid mälestusi meeles. Muidugi jäävad mulle ka meelde kõik need inimesed, kes õppisid siin koolis ja ka need, kes meid õpetasid.

Mina jään kindlasti seda kooli igatsema ja ka kõiki inimesi, kes siin on. Loodan, et meid ikka ka jäädakse igatsema. See kõik, mis siin koolis on toimunud, jääb mulle alatiseks meelde ja ma arvan, et kunagi hiljem on seda kõike väga tore meenutada.

Elis Moist: Minu mõtted kuuenda klassi lõpul on sellised: teeme kolmekesi Elina ja Ediliga suure lõpetamise peo. Paneme pidu kuskil, tšillime ja räägime juttu ja oleme õnnelikud, et kooli ära lõpetasime. Mõtlen, kas ma saan ikka Rõngus hakkama ja kas mul tulevad ikka enamik veerandihindeid „viied“. Muretsen selle pärast, kuna olen kuulnud, et mõnel õpilasel, kes on enne olnud viieline, on hinded Rõngus halvemaks läinud. Seda veel ei tea, kas mulle hakkab Rõngus meeldima, aga ma võin kihla vedada, et paari päevaga mul on juba mitu sõpra ja mul on väga lõbus seal.

Minu mälestused kuuenda klassi lõpul on naljakad, lõbusad ja motiveerivad. Näiteks kuidas mina, Elina, Edili ja suur Marten lihtsalt tugitoolide peal istusime ja millestki totrast rääkisime. Mul on veel hunnik mälestusi sellest kuidas ma olen endast paremaid mängijaid skätteris maha saanud, nagu näiteks Andris Allik, Hannes Kirotar või Artur Metsküla. Mul on nii palju erinevaid mõtteid ja mälestusi, et neid on isegi raske sõnadesse panna.

Cäroly Maran: Valguta koolis on väga põnev õppida, kuid nüüd tuleb minna uude kooli. Ma ise ei tahaks üldse ära minna.

Kuna ma olen arg tüdruk, siis minu jaoks on kõige toredam, et kõik on minu vastu nii sõbralikud siin koolis. Ma ikkagi väga loodan, et teises koolis on sama sõbralikud lapsed nagu siin. Hetkel ongi mu suurim hirm, et mind hakatakse kiusama. Õpetajad siin koolis on ka väga toredad ja sõbralikud. Kõige ägedam asi siin koolis oli see, kui käisime kooliga loomaaias, minu jaoks oli see väga lõbus päev.

Elina Luts: Valguta koolis on väga tore ja rahulik õppida. Siin on toredad õpetajad, kes meid alati toetavad. Lisaks on mul endal väga tore klassijuhataja, kes mind alati toetab ja paneb ka terve klassi naerma kui on tarvis. Koolis on olnud alati väga maitsev söök, aga kahju lihtsalt, et meie enda kokk ära pidi minema. Meil on väga ilus ning rahulik kooliümbrus, kus saab aastaringselt aega veeta, talvel suusatada, kevadel ja sügisel joosta ja pallimänge mängida. Ka lasteaialapsed saavad mänguväljakul mängida.

Kõige keerulisemad aastad nende kooliaastate jooksul olid vist need viimased kaks aastat, sest toimus kõigi jaoks suur muutus. Tuli haigus, mille tõttu pidime jääma koduõppele, hakati tegema videotunde ja igapäevaseid pilte oma kodutöödest. Kindlasti oli õpetajatel kõige raskem, sest paljud pidid õppima uut tehnoloogiat, et oma õpilastega sidet hoida. Arvatavasti jäävad mulle meelde kõige enam need koolipäevad, kui tehti kooliümbruses viktoriine, võistlusmänge või matku. Toredad on ka peredematkad, mis toimuvad igal aastal ja kuhu saavad tulla kõik, kellel soovi.

Loodan, et ka edaspidi on kõigil sama hea ja lahke meel nagu praegu. Aitäh, et olen saanud olla sellises koolis ja selliste inimeste juures, kes mind on toetanud ja aidanud.

Pöder

Päikene paistis pikal päeval. Pöder pööras päikese poole. Päike paistis põdrale pähe. Pöder pidas päikest põnevaks. Pärast puges päike peitu. Pöder piilus päikese poole. Päike puges pilvest põhja. Pöder pidas pikka pidu. Pärast päikese-loomangut peegeldus päike põdra peale. Pöder pistis pea puu peale, pikutas.

Stella Maria Kogri, 5. klass

.....

Pika Pärtli poeg pisike Peeter

Pisike Peeter pani poti pähe. Pikale Pärtlile pisteti pott pihku. „Pott pannakse pliidile,“ pajatas pikk Pärtel pisikesele Peetrite. Peeter pani poti pliidile. Potti pani Peeter peedid-porgandid. Peedid podisesid pliidil pikalt. Porgandid podisesid pikemaltki. Pärast pugis pikk Pärtel pisikesele Peetriga peete, porgandeid, pähkleid. Peetrit-Pärtlit pikutasid pärast pikalt. Pikk päev, pikk päev.

Uku Randviir, 5. klass

.....

Lily

Lily lemmikliblikas lendas lillale lillele. Liblikas lendas lauale. Lind lendas lauale, lehvitas lillale liblikale. Laual lombis liugles liuskur. Lily leidis lauvalt lusika. Lusikal lebas lutikas. Lutikas lasi leebet. Lily lemmikusikas lebas lubjakivil. Lind lendas Lily lusikale, laulis Lilyle. Lily laulis linnuga. Lily läks lauta laulma. Liblikas lendas Lilyle lauta lähedale. Lily laulis liblikaga lustakalt laupäeva lõunal laudas. LÕPP.

Liisa Luts, 5. klass

Meie lõpetajad koos õpetaja Martiina Viiliga. Foto: Ann Luikmäe

20. mai oli rahvusvaheline mesilaste päev.

5. klassi õpilased võtsid osa sellele päevale pühendatud luulevõistlusest. Mesilase joonistas Mait Matikainen 3. klassist.

Mesi

Väiksed tublid mesilased,
Meie superkasilased.
Korjavad õietolmu,
Ei nad tihti solvu.

Magus on mesi,
Mitte lahja nagu vesi.
Ilus kollane on värv,
Eriti maitsev on käre.

Marten Mändma

.....

Mesilane

Mesilane lendab üle tee
Mesilane lendab üle vee.
Kord lendab ta veel ja veel,
ühel päeval on tal hea meel.

Mesilane näeb konnakest,
puu taga jonnivat lapsukest.
Konnake teeb krooks-krooks,
mesilane mett tooks.

Liivika Talirand

MEIE TEGEMISI O MEIE TEGEMISI O MEIE TEGEMISI

Linnuvaatlused kooli ümbruses

Distsantsõpe sundis meid nii kaua kodus õppima. Seda rõõmsam oli avastus, kui tore on midagi koos õppida. Õuetunnid on eriti lähedad.

Ühe loodusõpetuse tunni alguses jagas õpetaja meile binoklid ja me suundusime parki linde vaatlema. Terve park on ju igapäevaselt sädinast tulvil. Aga kes neid hääli tekitab, seda me uurima asusimegi.

Heitsime pikali kuldnokkade pesakasti läheduses. Proovisime olla vaiksed ja liikumatud, et linde nende toimetustes mitte häirida. Kuldnokk märkas meid siiski ja andis meie kohalolekust oma kaasale palju krääksuva häälega teada. Põnev oli lindude toimetusi nii lähedalt vaadelda.

Saime tuttavaks ka kõrvalpuu uurdes elava puukoristajaga. Eemal eputas linavästri, kes meid enda lähedale ei lubanud.

Põllul jalutas väarikalt toonekurg, kisades lendlesid kajakad. Tunni lõpus saime aga metsvindi kontserti kuulata. Ta oli nii julge! Istus teine väga madalal puuksal ja lõbus lauluviisi kaikus läbi pargi. Me nägime nii lähedalt, kuidas ta nokk lauldes liikus ja hääli kurgu suureks paisutas.

Õues õppida on väga tore.

1. ja 2. klass koos õpetaja Marikaga

Sel aastal tähistab Lahemaa rahvuspark 50. sünnipäeva. Sel puhul saab lugeda Elise koostatud tutvustust Lahemaa rahvuspargist ja näha õpetaja Martiina fotosid, mis on tehtud Lahemaa rahvuspargis rännates.

Lahemaa rahvuspark

Lahemaa rahvuspark loodi 1971.aastal. Soome lahe ääres paiknev rahvuspark on Eesti suurim ja vanim rahvuspark. Lahemaa rahvuspargi pindala on üle 47 tuhande hektari maismaal ja üle 26 tuhande hektari merepinnal. Lahemaa rahvuspargis kaitstakse Põhja-Eesti iseloomulikke loodusk- eskkonda ning rikkalikku kultuuripärandit. Rahvuspargi ülesandeks on säilitada sinne maastik. Lahemaa on Euroopa tähtsamaid metsa- kaitsealasid.

Lahemaal jalutamine võib sind viia mere äärde, kalurikülla, mõisaparki ja ka metsa vahele. Sealsed metsarajad meeldivad nii marjulistele kui ka seenelistele, pakkudes rikkalikku saaki. Lahemaa rahvuspargis on suur maastiku mitmekesisus. Lisaks lahtedele ja poolsaartele on seal ka väga palju soid.

Elis Moist, 6. klass

